

*Robert Sheehan, Grace magazine, květen 1997*

Úzkost více či méně prožíváme všichni. Její míru může zvýšit naše povaha a zhoršují ji často určité okolnosti, obzvlášť chudoba. Poté, co náš Pán varoval lidi před nebezpečím bohatství (Matouš 6:19-24), varoval své učedníky před pokušeními, které doprovází chudoba.

Když nám chybí peníze, dokonce na základní životní potřeby, naše obavy se mohou znásobit. Někteří z nás zažili nedostatek peněz i na základní jídlo, pití a oblečení. Za takových okolností je nejsnazší zpanikařit, ale náš Pán nás učí jinému přístupu.

Velmi důležitý je úhel pohledu. Křesťan má rozpoznat, že život je více než tělo a jeho potřeby (Matouš 6:25). Dokonce když všechno materiální dopadá katastroficky, Boží dítě má duchovní požehnání, která mu nikdo nemůže vzít. Abakuk, když přemítal nad zkázou izraelského hospodářství a jejími důsledky, věděl, že pořád ještě má Boha a Spasitele, ve kterém se může radovat (Abakus 3:17-19). Deník kapitána Allena Gardinera, který s dalšími misionáři zemřel hladu u pobřeží jižní Ameriky, odhaluje, jak vzácné může být poznání Boha, i když nepřichází žádná fyzická pomoc.

Velkou pomocí může být pozorování. Bůh tak zařídil přírodu, že není odkázána sama na sebe. Ptáků je mnoho, neznají odborné zemědělské postupy a přitom je o ně postaráno (Matouš 6:26). Květiny nemají moderní technologické postupy, ale Bůh se o ně stará tak, že jejich barva a rozmanitost nemá obdoby (Matouš 6:28-29). I ty nejpomíjivější rostliny obléká Bůh v zeleň (Matouš 6:30).

Pokud se Bůh zcela běžně stará o zvířata a rostliny, které stvořil, neměly by jeho děti očekávat, že o jejich dobro se bude starat ještě více (Matouš 6:26)? Je pro Boha učedník méně vzácný než narcis? Dělá si Bůh menší starosti o spaseného hříšníka než o vrabce? Pozorování Boží péče o přírodu nás vyzývá k důvěře v Něj.

Opakování podněcuje víru. Kdo je náš Otec? Jaké jsou jeho vlastnosti? Není Bohem všeho vědění? Bezpochyby (Matouš 6:31-32)! Jeho vědění je tak ohromné a rozsáhlé, že je plně nemůžeme pochopit. Není nic, co by Bůh nevěděl (Žalm 139:1-6). Jakou důvěru a útěchu

přináší tato úžasná pravda: Otec ví! A co víc, nejsme mu lhostejní.

Potřebujeme také objektivitu. Co získáme strachováním se? Může starost prodloužit náš život nebo nám přidat na výšce (Matouš 6:27 - srovnajte prosím ekumenický překlad s ostatními překlady)? Opravdu, prospěje nám úzkost nějak? Úzkost může způsobit vředy, ale dokáže změnit naši situaci? Vůbec ne! Může starost o zítřek změnit budoucnost? Není lepší soustředit se na dnešek a vypořádat se s jeho výzvami (Matouš 6:34)?

Spasitel požaduje jiné priority. Chybí nám zboží tohoto světa? Chybí nám peníze na základní životní potřeby? Úzkost nic neřeší, avšak správný žebříček hodnot nám prospěje.

Nás Pán nás vyzývá, abychom se v první řadě zajímali o Království Boží (Matouš 6:33). Na prvním místě musíme být připraveni na setkání s Bohem a na nebe. Všechny peníze světa nás nezachrání v onen velký Boží den, ale Ježíš Kristus jako náš Spasitel a Pán ano! Naší nejvyšší prioritou není udržet tělo a duši pohromadě, ale připravit svou duši na nebe a své tělo na vzkříšení.

Druhé na našem žebříčku je konání Boží vůle. Hledat Boží spravedlnost (Matouš 6:33) znamená pátrat po tom, co se Bohu líbí, a dělat to. Písmo nás vyučuje ve spravedlnosti (2. Timoteovi 3:16). Záchrana našich duší a poslušnost Bohu, to by měla být naše první starost každý den, nehledě na fyzické zkoušky.

Usilování o tyto priority také nezůstane bez požehnání. Kdo dává hledání Boha a poslušnost Bohu nejvýše na seznam svých každodenních úkolů, ten zjistí, že Bůh mu pomůže s těmi méně důležitými potřebami (Matouš 6:33). Bůh obvykle pracuje tak, že naplňuje potřeby těch, kdo se mu chtějí líbit. Musí mu věřit a nestrachovat se.